

Îmi spui...

Cârdei V. Mariana

„Dacă-ș fi fost un beduin
pe cămilă te-ăș fi luat,
în deșert ne-am fi pierdut
și nimeni, nimic n-ar fi știut.

Din zarea cu nisipuri mișcătoare
nu-ți pot trimite nici o floare,
de aceea, pe cămila mea străbat
deșertu-n lung și-n lat,
în vis, îți construiesc palat...
cu așternut din roșu mac,
și brațul meu pernă ți-l fac,
te ospățez cu trei smochine
și lapte proaspăt de cămile;
te-ascunde umbra mea de soare,
tu-mi dai în schimb o sărutare...”

Ți-ăș da mai multe sărutări
și nu ăș pune întrebări...
și mie-mi place să visez,
cu versurile cochetez...
dar n-am palat și nici cămile,
doar dragostea ce-ți aparține!